

nødvendiggøre Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 18. Var der paapeget et eneste Punkt, blot fremdraget en eneste Realitet, som Flertallet ikke havde taget Hensyn til, men som man ønskede skulde gøres enten til Fællesregel for hele Territoriet eller til Specialregel for Købstæder og lignende Egne, vilde den være bleven drøftet, og der vilde være blevet taget Hensyn dertil. Man kan sige, det kan være, der kommer særlige lokale Forhold, men saa maa man vedtage et Tillæg til Loven. Men at vedtage en Bestemmelse, der bringer hele det kaotiske Virvar tilbage igen Dagen efter, at Loven er godkendt, vil det være vanskeligt at tilraade noget Flertal at gaa med til. — Naar jeg ikke som Ordfører for Flertallet, men som Ordfører for Forslagsstillerne skulde tilføje et Par Bemærkninger om de foreliggende Ændringer, maa jeg naturligvis erklære, at de næsten alle sammen begrænse den Frihed i Brugen af Cykler, som Forslagsstillerne havde tiltænkt. Men paa den anden Side opnaas der ved disse Fællesregler og det ikke mindst derved, at Cyklisten paa Forhaand kan kende alle de Punkter, om hvilke Separatregler ere givne, saa store Goder, at jeg ogsaa paa Forslagsstillernes Vegne skal tilraade det høje Ting at vedtage Ændringsforslagene i den Form, hvori Flertallet her har stillet dem.

N. J. Larsen: Naar den ærede Ordfører i Dag har gentaget en tidligere Paastand om, at jeg har søgt at slaa denne Sag op til politisk Betydning, behøver jeg jo ikke at imødegaa den. Ærede Medlemmer, som ere vante til at skelne mellem saglige og politiske Grunde, ville være paa det rene med, at en saadan Paastand ikke har noget som helst paa sig. — Dersom det er Opgaven for et Udvalg, som har behandlet en Sag, at lægge den til Rette for Tinget paa en saadan Maade, at det bliver let for Medlemmerne at orientere sig mellem de forskellige Standpunkter, der have gjort sig gældende i Udvalget, og at træffe denne Afgørelse i Henhold til Grundenes Vægt, saa kan det sikkerlig ikke siges, at det Udvalg, hvis Betænkning i Dag foreligger for os, har røgtet sin Opgave paa en tilfredsstillende Maade. Jeg

har fra adskillige Medlemmer her i Salen faaet Spørgsmaal om, hvorledes Medlemmerne i Udvalget egentlig have grupperet sig, og hvad Pressen angaar, er der, saa vidt jeg har set, næppe et eneste Blad, der har formaaet at give et korrekt Referat af Udvalgets Stilling. Jeg bilder mig næsten ind, at den ærede Ordfører vil være enig med mig i, at denne Betænkning ikke tilfredsstiller selv de mest elementære Fordringer til parlamentarisk Pædagogik. Ja, det viser sig endog i Dag, at den ærede Ordfører end ikke selv er naaet til fuld Klarhed over, hvorledes Stillingen egentlig er. Han begyndte med at fremhæve, at af Udvalgets 11 Medlemmer vare de 9 enige. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Der har i Udvalget gjort sig 3 principielt forskellige Standpunkter gældende. Det ene er det, som gaar ud paa, at man helst bør blive ved den nu bestaaende Retstilstand og lade de kommunale Myndigheder sammen med Justitsministeren bestemme Reglerne for Cyklekørsel, ligesom de samme Myndigheder bestemme Reglerne for al anden Færdsel paa de offentlige Veje. Der har dernæst i Udvalget været Talsmænd for det Standpunkt, at man ved Lov bør træffe almindelige Grundregler for Cyklekørslen, men i øvrigt lade de kommunale Myndigheder, om de skønne det fornødent, føje saadanne Tillæg til Loven, som de stedlige Forhold maatte gøre ønskelige. Der har endvidere været Talsmænd i Udvalget for det Standpunkt, som den ærede Ordfører hylder, at man fuldstændig skal slaa en Streg over den Myndighed, Kommunalbestyrelserne nu have, og drage hele Sagens Ordning ind under Lovgivningsmagten. Men naar Forholdet er saaledes, er det jo klart, at den ærede Ordfører tager storligen fejl, naar han fortæller os, at de ni Medlemmer ere imod de to. Thi af de ni Medlemmer ere dog to, nemlig de ærede Medlemmer for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) og Nakskov (Reventlow), enige med mig og det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) i, at det andet Standpunkt, det, som gaar ud paa, at Lovgivningsmagten vedtager fælles Grundregler, men lader Kommunerne for øvrigt beholde deres Bestemmelser, er at foretrække fremfor at lade